

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudce Obvodního soudu pro Prahu 2 JUDr. Milan Rossi rozhodl v hlavním líčení konaném v Praze dne 05.05.2016

t a k t o :

Obžalovaná

B [REDACTED] B [REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED] [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]

je vinna, že

dne 20. 9. 2015 kolem 20:00 hod. nejméně v ulici Záběhlická v Praze 10 řídila motorové vozidlo tov. zn. Renault Megane, RZ: [REDACTED] ve vlastnictví T [REDACTED] B [REDACTED] v době, kdy její dech obsahoval nejméně 2,11 promile alkoholu, ač věděla, že po požití alkoholických nápojů je natolik pod jejich vlivem, že není schopna motorové vozidlo řádně ovládat, čímž porušila ust. 5 odst. 2 písm. b) z.č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů;

a v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. 002833 při projíždění zatáčky vlivem alkoholu nezvládla řízení a přes podélnou čáru souvislou přešla do protisměru, kde levou přední částí vozidla narazila do levé přední části protijedoucího vozidla tovární značky škoda Octavia, registrační značky [REDACTED] ve vlastnictví GANT Czech Republic s.r.o., sídlem Pohořelec 114/22, Praha 1, - Hradčany, řízeného A [REDACTED] J [REDACTED], které v důsledku toho pravou zadní částí narazilo do domu čp. 37, čímž na vozidle [REDACTED] způsobila škodu 72.200,-Kč a na jí řízením vozidle způsobila škodu 31.500,-Kč, čímž porušila ust. § 5 odst. 1 písm.f), § 11 odst. 1 citovaného zákona,

t e d y vykonávala ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila vlivem návykové látky, činnost, při které by mohla ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, a způsobila takovým činem dopravní nehodu a větší škodu na cizím majetku,

č í m ž s p á c h a l a

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr.zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 274 odst. 2 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr.zákoníku a § 82 odst. 1 tr.zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 73 odst. 1 tr.zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu **20 (dvacet) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázaný a zjištěný skutkový stav tak, jak je podrobně rozepsán ve výroku rozsudku. Ten je shodný s tím, pro který bylo proti obžalované zahájeno trestní stíhání a poté na ni podána obžaloba. . Byl zjištěn a prokázán výpovědí obžalované (doznáním), výpovědí svědkyně A. J. a listinnými důkazy, zejména výsledky dechových zkoušek při ovlivnění alkoholem na místě nehody - s výsledkem výsledky dechových zkoušek 2,11 promile ve 20:38 hodin, resp. 2,16 promile ve 20:47 hod., resp. 2,14 promile ve 20:55, a odborným vyjádřením z oboru ekonomiky, kterým je odhadnuta škoda na vozidlech.

Obžalovaná se ve své výpovědi před soudem doznala k popsanému průběhu předmětného skutkového děje a uvedl, že celé věci je jí skutečně líto. Je rozvedená. Má syna, kterému je [redacted] let a společně [redacted]

[redacted] Čistý příjem má okolo [redacted] tis. Kč. [redacted]

[redacted] Nemohl dělat, ona zpanikařila, protože jí nebral telefon, tak sedla do auta a vyjela do dílny. Jela do [redacted] ale syn už tam nebyl, minuli se, takže se vracela domů a došlo k té nehodě. Před auto jí vběhl pes, a ona strhla řízení, narazila do obrubníku a to jí odrazilo do protisměru. Tam jela poškozená.

Obžalovaná nahlásila nehodu na pojišťovnu Allianz. Složila na účet nadace obětí trestné činnosti částku 10.000,- Kč, aby aspoň trošku odčinila to, co provedla. Policisté jí na

místě zadrželi ŘP. S odebráním ŘP má problémy, protože [REDACTED]

S částečným doznáním obžalované korespondují i listinné důkazy. Lékařské vyšetření psychosenzomotorických funkcí obžalované neproběhlo, obžalovaná odmítla alcotest a poskytnutí tělních tekutin. Její chování i koordinace pohybů byly alkoholem ovlivněny, což potvrdil záznam policejní hlídky L [REDACTED] D [REDACTED] a V [REDACTED] D [REDACTED]. Ta v Protokolu o nehodě v silničním provozu potvrdila i technickou příčinu nehody, přejetí obžalované do protisměrné části vozovky. Technickou závadu nikdo neuplatňoval, obžalovaná o psovi před policejní hlídkou nehovořila.

Tyto skutečnosti je potvrzovány i svědectvím A [REDACTED] J. [REDACTED] Popsala, že obžalovaná vyjela ze zatáčky a najela do ní, zadní částí jí odhodila na budovu, neměla šanci uhnout. Obžalovaná plynule přejížděla dělicí čáru a plynule přejela do mého pruhu. Vozidlo jelo konstantní rychlostí a vjelo do jejího pruhu. Oční kontakt s řidičkou neměla. Na autě viditelná poškození neviděla. Neměla kam uhnout, pokoušela se brzdit, ale nebyla schopna to zabrzdit. Žádného psa, který by tam vyběhl, neviděla. Nechala se ošetřit, byla odřená od pásu a měla modřiny. Nebyla v pracovní neschopnosti. Situace v ní zanechala strach z řízení.

Hladina alkoholu v dechu obžalované je z obecného hlediska střední opilostí, která se projevuje postižením psychických sensorických i motorických funkcí v takové míře, že je to zjevné i širšímu okolí. Zvláště nápadná je zde porucha psychiky projevující se mnohomluvností, touhou po sebeuplatnění, oslabením etických norem a morálních zábran, chvástavostí a někdy i zvýšenou agresivitou. Postižení smyslových orgánů se projevuje zhoršením sluchu a z toho vyplývající hlasitější mluvou, postižením zraku, především poruchou prostorového vidění a zhoršení adaptace zraku na světlo a tmu. Vždy je porušena funkce rovnovážného ústrojí.

Odborným vyjádřením z oboru ekonomiky – odhadu skutečných škod na provozovaných vozidel, soud zjistil, že skutečná škoda na Škodě byla 72.200,- Kč a na Renaultu 31.500,- Kč.

Samosoudce Obvodního soudu vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěl k závěru, že v předmětném skutku, pro který je obžalovaná stíhána, lze důvodně spatřovat přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku. Shromážděné důkazy, jejichž kvalita a množství umožňují soudu učinit správná a úplná skutková zjištění totiž svědčí o tom, že obžalovaná vykonávala ve stavu vylučujícím způsobilost (nad 1 promile alkoholu), který si přivodila vlivem návykové látky činností, při které by mohla ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku. B [REDACTED] B [REDACTED] však kromě povinnosti § 5 odst. 2 písm. b), zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích (řidič nesmí řídit vozidlo po požití alkoholického nápoje) porušila povinnosti uložené jí v § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b) a, přičemž porušení ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) je porušením důležité povinnosti uložené jí podle zákona. Je tak potvrzen skutkový děj vzniku dopravní nehody se zaviněným jednáním, neboť vykonávala v době, kdy se nacházela ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila vlivem alkoholu, tedy návykové látky podle § 130 tr. zákoníku, činností, při které by mohla ohrozit život nebo

zdraví lidí, nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobila takovým činem dopravní nehodu a větší škodu na cizím majetku podle § 138 tr. zákoníku. Tím naplnila po subjektivní i objektivní stránce i zákonné znaky kvalifikované skutkové podstaty přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 2 písm.a) tr. zákoníku.

Při úvahách o druhu a výši trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného přečinu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalované, její dosavadní způsob života a možnosti její nápravy. Dále přihlédl k chování obžalované po činu, odmítnutí spolupráce s orgány činnými v trestním řízení a zejména k míře její sebereflexe projevené v hlavním líčení. Jako polehčující okolnosti obžalované mohl přičíst, že spáchala trestný čin poprvé a v silném rozrušení. Tedy pod vlivem tíživých osobních a rodinných poměrů. Jako přitěžující okolnost soud musel akceptovat skutečnost, že trestným činem porušila zvláštní povinnost. Obžalované tak mohl uložit ještě výchovný - podmíněný trest odnětí svobody v samotné dolní hranici zákonem stanovené trestní sazby v trvání šesti měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na přiměřenou zkušební dobu podstatě přečinu i způsobu jeho spáchání. Podmíněné odsouzení vychází z předpokladu, že už samo trestní stíhání obžalované, negativní zhodnocení její osoby a jejího činu rozsudkem a hrozba budoucího eventuálního výkonu trestu, mohou mít samy o sobě z hlediska individuální i generální prevence účinky, které má jinak jen výkon uloženého trestu. Podmíněným odsouzením se tak poskytla obžalované důvěra a možnost, aby bez izolace od společnosti svým chováním ve zkušební době odčinila spáchaný přečin, přičemž se jí tím dává možnost dosáhnout toho, že výkon podmíněně odloženého trestu odnětí svobody nařízen nebude a že se na obžalovanou bude hledět, jako kdyby nebyla odsouzena. Tím podmíněné odsouzení umožňuje vzbudit zájem pachatele na vlastním řádném životě a podmíněné odsouzení je prostředkem k dosažení účelu trestu, nikoliv projevem shovívavosti k pachateli přečinu.

Trestem zákazu činnosti, v nižší výměře než je délka zkušební doby, soud zamýšlel dočasně vyřadit obžalovanou z možnosti zastávat a vykonávat činnosti, k nimž je zapotřebí nejen zvláštního povolení, ale k níž se vyžaduje určitá morální a odborná způsobilost, které obžalovaná zneužila ke spáchání přečinu. Počátek trestu soud datuje do okamžiku zadržení řidičského průkazu a ve smyslu příslušných zákonných ustanovení poukazuje na možnost požádat po uplynutí poloviny stanoveného trestu zákazu činnosti o podmíněčné upuštění od výkonu jeho zbytku. Tento druh trestu byl ukládán i zejména z důvodu generální prevence, a jeho délka byla stanovena vzhledem k míře ovlivnění alkoholem, okolnostem případu, možnosti zachování živnosti, tedy existenčních a profesních důvodů obžalované.

Poučení: Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 05.05.2016

JUDr. Milan Rossi, v.r.
samosoudce

za správnost: Krákorová